

mit Partis Skyld, at vi indbringe Forslagene her i den Form, hvori de komme, men det sker af Hensyn til ærede Medlemmer, af Hensyn til de forskjellige Samfundsklasser, af Hensyn til de forskjellige Samfundsinteresser, som en Gang eksistere her, og som man er nødt til at operere med, hvis man i det Hele vil kunne sætte Noget igjennem. Vi kunde stille os paa det Standpunkt, at vi sagde: Vi ville ikke have disse Lapperier, vi ville ikke have denne Smule Fattiglosh, denne Ordning af vort Sygevesen og Alderdomsforsørgelsesvesen, men hvad vilde de Herrer saa sige? De ville sige: Det er for radikal, det kunne vi ikke være med til, det kan komme maaste om 100 Aar. Det kan jeg ikke sige Noget imod, men saa maa jeg ogsaa sige, at det er jo de Herrer, der forlange alle disse Lovforslag i denne Form. Derfor siger jeg til Dem, at De skulle ikke raabe for meget Klassepolitik efter mig, jeg skal gjerne lade al Klassepolitik ligge, men saa maa de Herrer gaa med mig til en radikal Omordning af vort Samfund paa Grundlag af Love, der omfatte hele vort Samfunds økonomiske Ordning. Jeg tvivler imidlertid om, at der er ret Mange endog blot her i Salen, der vilde være med hertil. Og det siger jeg ikke Noget imod, thi, som jeg udtalte i mit forrige Foredrag, Samfundsudviklingen gaar ikke i Spring. Derfor retter jeg mig efter Forholdene, derfor finder jeg mig i at se paa dem med de Herrer's Øine, idet jeg samtidig søger, saa godt jeg kan, at arbejde for succesfuld at faae Noget frem til Fordel for dem, som jeg veed, lide haardt under de nuværende Samfundsforhold. Det forekommer mig herefter, at man skulde lade være at komme med den Slags Ting mod os, og navnlig med at komme dermed saaledes, som det er kommet fra det ærede Medlem fra Rjøge. Jeg skal hermed slutte. Jeg haaber, at der skal kunne komme Noget ud af denne Lov, som i det Hele kan tilfredsstille baade Producenter og Konsumenter. De Herrer, der tro, at jeg og de, der staa paa samme Standpunkt som jeg overfor denne Lov, skulde gaa omkring med Fabrikantinteresser, kan jeg naturligtvis skjænte denne Bemærkning, ligesom jeg har forbigaaet mange af de øvrige Bemærkninger, der ere gjorte imod mig.

Besner: Naar man skal dømmen om en Sag, hvor Ens egen Interesse er med i Spillet, maa det vist indrømmes, at det er vanskeligt at finde det Rette, og saaledes er det, vil jeg ærlig tilstaa, gaaet mig i denne Sag. Det har været meget vanskeligt for mig at danne mig et fast Standpunkt,

thi det ligger nær, at naar jeg skulde udtale mig i Smørproducenternes og dermed ogsaa i min egen Interesse, maatte jeg ubetinget forlange et rent og klart Forbud mod al Slags Kunstsmør, idet jeg tror, at man derved bedst vilde sikke sig, at vi kunde bevare vort gode Smørs Renomme i England og paa de Steder, det ellers kommer til. Men jeg staa nu her som Folkerepræsentant, og jeg har derfor gjort mig Umage for at se Sagen fra alle Sider, saa godt som jeg efter min ringe Gøne har været i Stand dertil, og jeg er derved kommen til et andet Resultat. Ved at se Sagen paa denne Maade kommer man jo til at tænke paa, hvorledes Forholdet stiller sig mellem Producenter og Forbrugere og i det Hele, hvorledes en saadan Sags Udvikling kommer til at passe for hele Samfundet, og set paa den Maade mener jeg, at det bliver absolut klart, at dette Lovforslag kan i visse Punkter maaste have sine gode Sider, men at der dog ganske sikkert maa rettes en hel Del paa det, dersom det skal blive et Samfundsgode at faae det vedtaget. Hvad Straffebestemmelserne og Kontrollen angaar, maa de jo vistnok anses for at være en Nødvendighed, men Lovforslaget skal fremmes her. Derimod mener jeg, at der ikke kan være Tale om, at Nogen af os, der ville søge at gjøre det saa godt for Samfundet i dets Helhed som muligt, skal gaa med til den Bestemmelse, at Iblanding af Fløde og Smør i Kunstsmør ikke maa finde Sted. Jeg tror, at det for os ligger nær at erkjende, at naar det bestemmes, at der ikke maa iblandes Fløde og Smør i Kunstsmør, betager man det derved dets Velmag, men det maa vi dog Alle være enige om, at saa bliver det et Næringsmiddel, som ikke bliver behageligt, ja maaste endog ubehageligt for Konsumenterne, der saa snart ville blive kjede af det. Naar der kun bliver Talg og Fedt tilbage, saa vilde vist ikke Mange bryde sig om at beholde Kunstsmørret, men naar det ved Hjælp af Smør og Fløde kan blive et behageligt Næringsmiddel, saa kan jeg forstaa, at en Del af Befolkningen vil bruge det. Efter de Oplysninger, der ere komne frem, nydes jo dette Næringsmiddel af Mange, og jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke gaa med til § 6 i Lovforslaget. Med Hensyn til § 7 har jeg nogen Tvivl. Jeg indser fuldt ud, at naar denne Paragraf vedtages, bliver det langt lettere at kontrollere Kunstsmør og at skielne det fra Natursmør, men paa den anden Side hører man jo fra alle Kanter, hvor megen Vægt der lægges paa, at Kunstsmørret har et omtrent ensartet